

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 186/2017-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval návrh [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Guťanom, Vavilovova 2, Bratislava, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 19. januára 2017 doručený návrh [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Guťanom, Vavilovova 2, Bratislava, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) podľa relevantných ustanovení

ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“ alebo „ústavný zákon“).

Navrhovateľka v návrhu okrem iného uvádza:

«*Obecné zastupiteľstvo v [REDAKOVANÉ] v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov proti p. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], bývalej starostke obce [REDAKOVANÉ], uznesením Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] č. 49/OZ/2016 zo dňa 07. 07. 2016 vo veci porušenia povinnosti uloženej verejnému funkcionárovi v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej aj len ústavný zákon), a to podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v platnom znení rozhodlo, že bývalá starostka... porušila povinnosť uloženú verejnému funkcionárovi v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a súčasne tým, že nepodala oznámenie za kalendárny rok 2015 podľa čl. 8 ods. 5 citovaného ústavného zákona do 04. 01. 2016.*

Na základe uvedeného konštatovania obecné zastupiteľstvo obce [REDAKOVANÉ] uložilo navrhovateľke pokutu vo výške 1145,51 eur podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) vyššie citovaného ústavného zákona a súčasne pokutu v sume 3436,53 eur podľa čl. 9 ods. 10 písm. c) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.

Navrhovateľka popiera záver odporkyne, že bola povinná podľa čl. 7 ods. 1 podať oznámenie, pretože citované ustanovenie upravuje povinnosti verejného funkcionára, ktorý sa ujal funkcie (nový funkcionár), navrhovateľka novou funkcionárkou nebola a odo dňa 5. 12. 2014 keď jej mandát starostky skončil už nebola ani verejnou funkcionárkou, keďže o nej ako o verejnej funkcionárke rozhodlo obecné zastupiteľstvo 02. 12. 2016, tzn. 637 dní po skončení verejnej funkcie navrhovateľky. Podľa čl. 3 ods. 1 je verejný funkcionár na účely ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v platnom znení každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1. Na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa

čl. 7 a 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie. Navrhovateľka skončila výkon verejnej funkcie 1 rok osem mesiacov a 28 dní pred dňom ako o jej osobe obecné zastupiteľstvo obce [REDAKOVANÉ] rozhodovalo ako o verejnej funkcionárke. Byť verejnou funkcionárkou je predpokladom (hypotézou) na realizáciu dispozície právnej normy, tzn. povinnosti podať písomné oznámenie (čl. 7 ods. 1ñ. Rovnako to platí aj pre hypotézu uvedenú druhej časti vety cit:... počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie... z dôvodu, že:

- v kritickom čase (31. 3. 2015) navrhovateľka už verejnou funkcionárkou nebola, okrem toho
- od 11. 12. 2015 až do 30. 11. 2015 bola práceneschopná (PN),
- oznámenie za obdobie výkonu verejnej funkcie, tzn. za obdobie od 1. 1. 2014 do 5. 12. 2014 zanechala v spise pri svojom odchode z kancelárie po skončení výkonu funkcie starostky.

Nová garnitúra verejných funkcionárov obce [REDAKOVANÉ], uvedená do funkcie 5. 12. 2014, po 637, resp. 579 dňoch bez ostychu tvrdí, že Navrhovateľka ako bývalá starostka predmetné oznámenie v kancelárii pri svojom odchode po skončení verejnej funkcie nezanechala.

Okrem toho navrhovateľka má za to, že zákonodarca v Čl. 8 ods. 5 vyžaduje uvedenie konkrétneho zamestnávateľa, právnickú osobu, ktorej riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu alebo prokuristom, resp. štatutárnym orgánom sa stal verejný funkcionár po skončení verejnej funkcie.

Citované ustanovenie teda neukladá ani nevyžaduje od verejného, resp. bývalého verejného funkcionára, aby po skončení funkcie podal oznámenie podľa Čl. 8 ods. 5, v ktorom sa vyjadrí, že sa po skončení verejnej funkcie nikde nezamestnal, nestal sa členom riadiaceho, kontrolného, dozorného orgánu, ani prokuristom právnickej osoby, resp. štatutárnym orgánom, neuzavrel mandátnu, sprostredkovateľskú, komisionársku zmluvu, zmluvu o obchodnom zastúpení, o tichom spoločenstve alebo darovaciu zmluvu. Preto má navrhovateľka za to, že ju, ako bývalého verejného funkcionára – ktorý sa po skončení výkonu verejnej funkcie nezamestnal ani neprijal žiadne zákonom explicitne vymenované

činnosti, resp. neuzavrel právne úkony – citovaný Čl. 8 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v platnom znení, nezaväzuje.

Navrhovateľka je toho názoru, že postup obecného zastupiteľstva je šikanóznym a sleduje osobnú pomstu voči jej osobe ako bývalej starostke aj z dôvodu, že nevyhovela podnikateľským záujmom, teraz už poslankyne OZ pani [REDAKOVANÉ] – zaoberajúcej sa v občianskom povolaní realitami - pri zámene obecných pozemkov v prospech jej klienta. O úmyselnom konaní niektorých nových predstaviteľov obce v neprospech obce svedčí aj skutočnosť, že po niekoľkoročnom súdnom konaní kde po odvolaní sa obce aj okresného prokurátora proti prvostupňovému rozhodnutiu, došlo k situácii že sa v odvolacom konaní nepokračuje a klient pani [REDAKOVANÉ] záujmový pozemok získal.

Obecné zastupiteľstvo odmietnutím žiadosti o predĺžení termínu na písomné vyjadrenia navrhovateľke neumožnilo, aby sa k návrhu kvalifikovane písomne vyjadrila, tzn. spôsobom, ktorý ju uchráni osobných invektív, sarkastických a ironizujúcich vyjadrení zo strany niektorých funkcionárov obce pri kontakte na osobnom vypočutí. Zastupiteľstvo ani nepátralo po tom z akých dôvodov navrhovateľka predĺženie lehoty potrebovala a bez akéhokolvek zdôvodnenia žiadosť odmietlo. Navrhovateľka sa práve z týchto dôvodov, ešte pred začatím konania o ochrane verejného záujmu vzdala aj funkcie poslankyne obecného zastupiteľstva, ktorou sa stala po ukončení výkonu funkcie starostky obce.

Navrhovateľke nie je známe na základe akých dôkazov vykonaných rozhodovacím orgánom bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté, že sa dopustila porušenia ústavného zákona 357/2004 v znení zákona 545/2005 Z. z. a po zamietnutí žiadosti o predĺženie termínu na písomné vyjadrenie jej nikto nedal možnosť vyjadriť sa k veci a k dôkazom (ak existujú) o ktoré obecné zastupiteľstvo napadnuté rozhodnutie opiera. Tvrdenia odporcu o protiprávnom zaangažovaní advokáta JUDr. Milana Gušana na právnom zastupovaní obce navrhovateľka za relevantný alebo akýkoľvek dôkaz o porušení čl. 7 ods. 1 a čl. 8 ods. 5 nepovažuje, pretože kontrahovanie právneho zástupcu obce, nech už prebehlo akokoľvek, nezakladá porušenie pravidla správania sa zakotvené v čl. 7 ods. 1 a čl. 8 ods. 5 ústavného zákona. Proti menovanému advokátovi vystupovali niektorí súčasní predstavitelia obce z dôvodu, že v súdnom spore hatil realizáciu ich súkromných záujmov. Okrem toho obecné zastupiteľstvo malo možnosť svoj nesúhlas riešiť v období keď sa zmluva s právnym zástupcom uzatvárala.

Ale aj toto tvrdenie, ako aj ostatné, napr. nákup záhradného náradia, mohlo byť v prípade, ak by obecné zastupiteľstvo umožnilo navrhovateľke vyjadriť sa k uvedeným tvrdeniam vydávaným za dôkaz. Podanie, v ktorom sa navrhovateľka vyjadrila jej neumožňovalo vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktorými obecné zastupiteľstvo svoje rozhodnutie zásadne odôvodnilo. Bez poznania tvrdení odporcu, ktorými odôvodnil napadnuté rozhodnutie nemohla navrhovateľka ani vnieť proti nim relevantné námietky.

Z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu SR I US 414/2016-46 vyplýva právny názor, že z príslušných ustanovení ústavného zákona (357/2004 Z. z.) možno spoľahlivo ustáliť, že ústavodarca upravením a zdôraznením právnych inštitútov napr. dokazovanie, riadne zisťovanie stavu veci, povinnosť riadne odôvodniť podnet zároveň reflektoval princíp uplatňovaný v „štandardných“ procesoch, napr. § 46 a § 47 správneho poriadku v znení neskorších predpisov; aby rozhodnutia orgánov verejnej moci, majúce právomoc rozhodovať v konaní o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb boli založené na správnom a v dostatočnom rozsahu zistenom skutkovom stave veci.

Povinnosťou orgánov verejnej moci, ktoré majú právomoc rozhodovať v konaní upravenom všeobecne záväznými právnymi predpismi o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb je zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (a teda zároveň konkretizovať v odôvodnení rozhodnutia dôkazy, ktoré vykonal, zdroj toho-ktorého dôkazu, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s ťažiskovými návrhmi a námietkami účastníkov). V konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

Podľa názoru navrhovateľky napadnuté rozhodnutie obecného úradu nespĺňa náležitosti rozhodnutia podľa § 47 zákona 71/1967 Zb. v platnom znení, pretože nie je podpísané štatutárnym orgánom obce, nie je opatrené pečiatkou a nie je uvedené meno podpisujúceho štatutárneho orgánu.»

Na základe uvedeného navrhovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016 zrušuje.

2. Obecné zastupiteľstvo obce [REDAKOVANÉ] je povinné uhradiť navrhovateľke trovy konania v sume 303,16 eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Milana Gušana, advokátska kancelária Vavilovova 2, 851 01 Bratislava.“

Ústavný súd pred predbežným prerokovaním návrhu vyzval obecné zastupiteľstvo, aby mu zaslalo napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016.

Obecné zastupiteľstvo v prílohe podania sp. zn. 112//2017 zo 17. februára 2017 doručilo 23. februára 2017 ústavnému súdu napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016. Ďalej obecné zastupiteľstvo doručilo ústavnému súdu svoje stanovisko k návrhu sp. zn. 134/2017 z 27. februára 2017, v ktorom okrem iného uviedlo, že *„Obec [REDAKOVANÉ] nemôže byť odporcom v danej veci, nakoľko obec nemôže konať vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov a zároveň obec nemôže vydať rozhodnutie v danej veci..., ako je nesprávne uvedené v návrhu (v texte návrhu, nie v petite, pozn.), a preto celý Návrh na preskúmanie Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016 považujeme za zmätočný.“*

II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie na ústavný súd do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu má odkladný účinok.

Podľa uznesenia ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 sa na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona vzťahuje § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať taký, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Predmetom posudzovaného návrhu, ktorým navrhovateľka žiada zrušiť rozhodnutie obecného zastupiteľstva, je žiadosť o preskúmanie napadnutého rozhodnutia v konaní podľa jedenásteho oddielu druhej hlavy zákona o ústavnom súde označeného ako „Konanie

o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“ (§ 73a a § 73b zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 2 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejným funkcionárom je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1 tohto ústavného zákona, t. j. uvedený ústavný zákon sa vzťahuje aj na funkciu starostu/starostky [písm. o)].

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

Podľa čl. 8 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejnému funkcionárovi podľa čl. 2 ods. 1 písm. a), c), d), f), h), j) až m), o), q), t) až zk), ktorý v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie rozhodol o poskytovaní štátnej pomoci alebo o poskytovaní alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám, sa počas jedného roka od skončenia výkonu verejnej funkcie zakazuje

a) byť zamestnaný v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu u tých osôb, ak je jeho mesačná odmena v tomto zamestnaní vyššia ako 10-násobok minimálnej mzdy,

b) byť členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu tých osôb,

c) byť spoločníkom, členom alebo akcionárom tých osôb,

d) mať uzatvorenú zmluvu o prokúre, mandátnu zmluvu, komisionársku zmluvu, zmluvu o sprostredkovaní, zmluvu o obchodnom zastúpení, zmluvu o tichom spoločenstve alebo darovaciu zmluvu s týmito osobami,

e) mať uzatvorenú zmluvu, ktorej obsahom je oprávnenie konať v mene tých osôb.

Podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár podľa odseku 1 je povinný do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie,

a) u ktorých osôb bol zamestnaný v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu,

b) v ktorej právnickej osobe bol členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu,

c) ktorých právnických osôb sa stal členom, akcionárom alebo spoločníkom,

d) s ktorými osobami uzatvoril zmluvy podľa čl. 8 ods. 1 písm. d) alebo písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Podľa čl. 9 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva...

b) obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejného funkcionára uvedeného v čl. 2 ods. 1 písm. o)...

Podľa čl. 9 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu orgán, ktorý uskutočňuje konanie podľa odseku 1 začne konať

a) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár... nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom...

Ústavný súd preskúmal námietky navrhovateľky, ktoré v zásade smerovali k tomu, že neporušila povinnosti vyplývajúce jej z ústavného zákona, ako to konštatovalo obecné zastupiteľstvo v napadnutom rozhodnutí, a dospel k záveru, že sú zjavne neopodstatnené.

1. Z citovaných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že navrhovateľka ako verejná funkcionárka mala povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať „oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov“, ktorú má každý verejný funkcionár, a to za predchádzajúci rok vždy (periodicky, resp. pravidelne) do 31. marca nasledujúceho roku.

Navrhovateľka v návrhu tvrdí, že vzhľadom na skončenie jej funkcie 5. decembra 2014 (*„keď jej mandát starostky skončil už nebola ani verejnou funkcionárkou“*) túto povinnosť už nemala, pretože podľa nej dikcia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu *„počas výkonu funkcie“* zjavne predpokladá trvanie výkonu tejto funkcie k dátumu, do ktorého sa má táto povinnosť splniť. Keďže podľa jej názoru *„v kritickom čase (31. marca 2015) už verejnou funkcionárkou nebola, okrem toho... oznámenie za obdobie výkonu verejnej funkcie, tzn. za obdobie od 1. 1. 2014 do 5. 12. 2014 zanechala v spise pri svojom odchode z kancelárie po skončení výkonu funkcie starostky...“* napriek tomu, že *„nová garnitúra verejných funkcionárov bez ostychu tvrdí, že Navrhovateľka ako bývalá starostka predmetné oznámenie v kancelárii pri svojom odchode po skončení verejnej funkcie, nezanechala“*.

Z napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva (s. 9) vyplýva, že navrhovateľka vo svojom vyjadrení k predmetu konania zo 14. augusta 2016 prezentovala rovnaké stanovisko, a to, že: *„Obecné zastupiteľstvo zakladá začatie konania na tvrdení, že som do 31. 3. 2015 nepodala oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za kalendárny rok 2014. Táto skutočnosť nemá objektívny základ, pretože som príslušné oznámenie zanechala 5. 12. 2014 pri mojom odchode z úradovne starostky založené v šanóne kontrolnej činnosti v kancelárii starostu.“*

Obecné zastupiteľstvo v záujme dôsledného prešetrenia veci na svojom zasadnutí 25. augusta 2016 vypočulo k uvedenému tvrdeniu navrhovateľky a k vedomosti o údajnom zanechanom oznámení ako svedkyňu [REDAKOVANÉ], poslankyňu obecného zastupiteľstva. Táto uviedla, že *«na obecnom úrade sa nenachádza šanón označený ako „kontrolná činnosť“, ale nachádza sa tam šanón označený ako „hlavný kontrolór,“*

ktorého obsahom sú správy hlavného kontrolóra obce [REDACTED]... a plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra od roku 2010. V tomto šanóne sa nenachádza predmetné oznámenie za kalendárny rok, ako uvádza p. [REDACTED] vo svojom vyjadrení k predmetu konania a ani počas môjho zastupovania bývalého starostu obce p. [REDACTED] sa nikdy toto oznámenie p. [REDACTED] za kalendárny rok 2014 nenachádzalo.».

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa na účely čl. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a na účely konania, ak sa porušila povinnosť podľa čl. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie. Ak navrhovateľka prestala vykonávať funkciu starostky 5. decembra 2014, v období do 5. decembra 2015 sa na účely čl. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu považovala za verejného funkcionára a bola povinná podať do 31. marca 2015 oznámenie. Preskúmaním návrhu navrhovateľky, ako aj napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva a ďalšej spisovej dokumentácie ústavný súd zistil, že navrhovateľka založila splnenie svojej povinnosti podať oznámenie len na tvrdení, ktoré hodnoverne nepreukázala, t. j. nesplnila si svoju povinnosť verejnej funkcionárky podľa čl. 7 ods. ods. 5 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd považoval postup (priebeh konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov) obecného zastupiteľstva, ako aj napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016 o tom, že navrhovateľka, ktorá skončila pôsobenie vo funkcii starostky obce [REDACTED] 5. decembra 2014, porušila povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že oznámenie za rok 2014, ktoré mala podať do 31. marca 2015, nepodala, za správne a z ústavného hľadiska akceptovateľné, a preto návrh navrhovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnený.

2. V rozhodnutí obecného zastupiteľstva sa konštatuje, že tým, že navrhovateľka (bývalá starostka) nepodala písomné oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona

o ochrane verejného záujmu, a to oznámenie za kalendárny rok 2015 v lehote ustanovenej v tomto ustanovení, porušila povinnosť vyplývajúcu z tohto ústavného zákona.

Z citovaných článkov ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že navrhovateľka ako verejná funkcionárka mala povinnosť podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať oznámenie za kalendárny rok 2015 v lehote ustanovenej týmto ústavným zákonom, t. j. do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie. Ako vyplýva z dôvodovej správy k uvedenému ústavnému zákonu a k jeho novele, v tomto prípade ide vo vzťahu k verejným funkcionárom o tzv. postzamestnanecké oznámenia bez vyžadovania ďalších podmienok.

Z rozhodnutia obecného zastupiteľstva okrem iného vyplýva, že:

„Komisia na ochranu verejného záujmu na základe svojich zistení nasvedčujúcich tomu, že verejný funkcionár p. [REDAKOVANÉ] porušila povinnosti ustanovené v ústavnom zákone o ochrane verejného záujmu, podala obecnému zastupiteľstvu na jeho zasadnutí dňa 07. 07. 2016 návrh na začatie konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (uznesenie č. 49 OZ/2016, pozn.) proti p. [REDAKOVANÉ].“

Týmto uznesením súčasne obecné zastupiteľstvo umožnilo navrhovateľke vyjadriť sa k predmetu konania písomne do 5. augusta 2016 alebo ústne priamo na zasadnutí obecného zastupiteľstva 25. augusta 2016 o 18.00 h. Z uznesenia obecného zastupiteľstva vyplýva, že navrhovateľka prevzala 22. júla 2016 doporučenú zásielku s uznesením, ako aj tieto skutočnosti:

„Dňa 08. 08. 2016 (t. j. po uplynutí určenej lehoty na písomné vyjadrenie k predmetu konania) obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí prerokovalo žiadosť p. [REDAKOVANÉ] o predĺženie lehoty písomného vyjadrenia sa k predmetu konania do 15. 08. 2016 z dôvodu dovolenkového obdobia... Predmetná žiadosť bola adresovaná obecnému zastupiteľstvu, ktorú p. [REDAKOVANÉ] osobne doručila do podateľne obecného úradu dňa 04. 08. 2016, t. j. jeden deň pred uplynutím určenej lehoty na písomné vyjadrenie k predmetu konania...“

Obecné zastupiteľstvo uznesením obecného zastupiteľstva č. 53/OZ/2016... neschválilo predĺženie termínu písomného vyjadrenia, nakoľko... dospelo k záveru, že... je 15 dní odo dňa prevzatia oznámenia o začatí konania... dostatočne dlhý čas na to, aby sa p. [REDAKOVANÉ] písomne vyjadrila k predmetu konania aj napriek tomu, že ako v predmetnej žiadosti uvádza, je dovolenkové obdobie.“

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k tomuto predmetu konania zo 14. augusta 2016 (napadnuté rozhodnutie, s. 11) uviedla: *„K obvineniu, že som nepodala oznámenie v zmysle čl. 8 ods. 5 ústavného zákona... konštatujem, že citovaná právna norma ukladá povinnosť podať oznámenie verejnému funkcionárovi, ktorý v období dvoch rokov pred skončením výkonu verejnej funkcie rozhodol o poskytovaní štátnej pomoci alebo o poskytovaní alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných predpisov alebo individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám (ďalej len benefity). Ja ako bývalá starostka do stanovenej kategórie nepatrím, pretože rozhodovať o uvedených postupoch som nebola; rozhodovalo o nich obecné zastupiteľstvo. Okrem toho ustanovenie čl. 8 ods. 5 ústavného zákona... ukladá funkcionárovi, ktorý rozhodol o benefitoch oznámiť konkrétne relevantné subjekty vymenované v písm. a) až d) citovaného ustanovenia. Právny predpis teda požaduje od bývalého verejného funkcionára explicitne označiť príslušné, zákonom ustanovené subjekty a nie uviesť negatívne konštatovanie, že v žiadnom takom subjekte sa neangažoval. Keďže v takej situácii sa nenachádzam mám za to, že povinnosť podľa čl. 8 ods. 5 na moju osobu nedopadá.“*

Podobnú argumentáciu opretú o vlastný výklad príslušného čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu navrhovateľka vyjadrila (t. j. zopakovala) aj vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia obecného zastupiteľstva doručenom ústavnému súdu 19. januára 2017, v ktorom uviedla: *„Citované ustanovenie teda neukladá ani nevyžaduje od verejného, resp. bývalého verejného funkcionára, aby po skončení verejnej funkcie podal oznámenie podľa Čl. 8 ods. 5, v ktorom sa vyjadrí, že sa po skončení funkcie nikde nezamestnal, nestal sa členom riadiaceho, kontrolného, dozorného orgánu ani prokuristom právnickej osoby, resp. štatutárnym orgánom, neuzavrel mandátnu, sprostredkovateľskú,*

komisionársku zmluvu, zmluvu o obchodnom zastúpení, o tichom spoločenstve alebo darovaciu zmluvu. Preto má navrhovateľka za to, že ju, ako bývalého verejného funkcionára – ktorý sa po skončení výkonu verejnej funkcie nezamestnal, ani neprijal žiadne zákonom explicitne vymenované činnosti, resp. neuzavrel právne úkony – citovaný Čl. 8 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v platnom znení, nezaväzuje.“

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 2. septembra 2016 v súvislosti s vyjadrením navrhovateľky, že „*nepatrí do kategórie verejných funkcionárov vymedzených v čl. 8 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejných záujmov, pretože rozhodovať o uvedených postupoch oprávnená nebola; rozhodovalo o nich obecné zastupiteľstvo*“, vypočulo svedkyňu [REDAKOVANÉ]. Táto vo vzťahu k uvedeným skutočnostiam uviedla, že má vedomosť o tom, že navrhovateľka „*v období dvoch rokov pred skončením verejnej funkcie, t. j. v období od 05. 12. 2012 do 05. 12. 2014 rozhodla o poskytovaní alebo povolení inej podpory, výhod alebo odpustenia povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo individuálnych právnych aktov fyzickým osobám alebo právnickým osobám*“. Pritom opísala štyri také prípady (s. 12 – 16 rozhodnutia obecného zastupiteľstva). Je nesporné, že navrhovateľka mala povinnosť podať obecnému zastupiteľstvu oznámenie v zmysle čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ktorú nespĺnila.

Z uvedených dôvodov ústavný súd považoval postup, ako aj napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva č. 1/2016/OZ z 2. decembra 2016 o tom, že navrhovateľka, ktorá skončila pôsobenie vo funkcii starostky obce [REDAKOVANÉ] 5. decembra 2014 a nesporne patrí do kategórie verejných funkcionárov podľa čl. 8 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu (tento ústavný zákon ju z tejto kategórie nijako nevyníma), porušila povinnosť ustanovenú v čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že nepodala oznámenie za rok 2014, ktorého náležitosti sú tiež uvedené v čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ktoré mala podať do 31. marca 2015, za správne, a to aj v časti týkajúcej sa uloženia pokuty za porušenie povinnosti ustanovenej čl. 8 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a preto návrh navrhovateľky

podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol aj v tomto bode ako zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd dospel pri preskúmaní návrhu navrhovateľky v oboch jeho kľúčových bodoch k záveru, že námietky navrhovateľky proti napadnutému rozhodnutiu obecného zastupiteľstva sú zjavne neodôvodnené a nezakladajú také dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd preto návrh navrhovateľky odmietol ako celok už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2017